

“देवपथः, पुं, (देवानां पथ्याः)। “कृकपूरव्यः पथा-
मानन्ते । ५। ८। ७४। इति अः ।) देवानां
पथ्याः। तत्पर्यायः। क्षायापयः २ सोमधारो
इ नभःसरित ४। इति चिकाङ्गशेषः ॥ (यथा,
महाभारते । ३। १४८। २०।
“दिशो देवपथो त्रीय नाच गच्छन्ति मातुष्टः ॥”
तीर्थविशेषः। यथा, महाभारते । ३। ८५।
४५।
“ततो देवपथं गत्वा नियतो नियतासनः।
देवसत्त्वस्य यत् पुरायं तदवाप्नोति मानवः ॥”)
देवपर्णं लौ, (देवानां प्रियं पर्णमस्य)। सुर-
पर्णम्। इति राजनिर्वर्णः।
देवपुत्रिका, लौ, (देवानां पुत्रिकेव प्रियत्वात्)।
एका। इति राजनिर्वर्णः ॥
देवपुत्री, लौ, (देवानां पुत्रीव प्रियत्वात्)।
एका। इति चटाधरः ॥
देवपूः, [र] लौ, (देवानां पूः पुरी ।) अमरा-
वती। इति चटाधरः ॥
देवपञ्चः, पुं, (देवानां अहृदेवतानां पञ्चः)। अहृ-
नचाचादिवटितज्ञाता। तत्पर्यायः। उप-
श्रुतिः २। इति हेमचन्द्रः । २। १७७।
देवपियः, पुं, (देवानां पियः)। पीतभृत्यराजः।
वकुप्यः। इति राजनिर्वर्णः ॥
देववला, लौ, (देवपिया वला)। चहृदेवी।
चायमाणा। इति राजनिर्वर्णः ॥
देववला, [न] ई, (देवेष्व वला इव। देवपिला-
हस्य तथालम् ।) नारदसुनिः। इति हेम-
चन्द्रः । ३। ५१३॥
देवभवनः, लौ, (देवानां भवनं गच्छन्ति। देवानां
चायवलाहस्य तथालम् ।) अच्छयः। इति
गच्छन्तिका ॥ सर्वः ॥ (देवप्रतिमा-निके-
तनव ॥)
देवभूः, पुं, (देव देवलं भवते प्राप्नोतीति। भूप्राप्तौ
+ किप ।) देवः। इति गच्छरत्वावलौ। (देवानां
भूर्विवासभूमिरुपतिर्वा यच ।) सर्वस्त ॥
देवभूलिः, लौ, (देवात देवलोकात् भूतिरुपति-
यस्याः ।) मन्दाकिनी। इति गच्छरत्वावलौ ॥
(देवानां भूतिरिति विषयैः। देवेष्वर्यम् ॥)
देवभूयं, लौ, (देवस्य भावः। भू+“भुवो भावे” ।
६। १। १०७। इति क्यप् ।) देवलम्। देव-
सायुज्यम्। इत्यमरः । २। ७। ५२।
देवमणिः, पुं, (देवेष्व मणिरिव ।) भर्गः। (देवो-
दीतनश्चौली मणिः ।) कौसुभः। अच्चरोमा-
र्वः। इति मेदिनी। यो, ६७। (यथा,
शिशुपालवधे । ५। ४।
“आवर्तिनः सुभफलप्रदशुक्तियुक्ताः
सम्पद्वेवमणियो भूतरत्वभागाः।
अच्चाः प्रधुवसुमतोमतिरोचमाना-
स्त्वर्णं पथोधय इवोर्मिभिरापतनः ॥”)
महामेदां। इति राजनिर्वर्णः ॥
देवमाता, [कृ] लौ, (देवानां माता ।) अदितिः।
इति चिकाङ्गशेषः ॥ (यथा, भागवते । ३। १३। ३।

“कृचिच्छ्वं देवकमोजपुच्छा
विष्णुप्रजाया इव देवमातुः ॥”

देवमालामातुः। यथा, महाभारते । १। १४। ३८।
“देवपल्गो देवकमा देवमातर एव च ॥”)
देवमालकः, चिः, (देवो उर्ध्मर्तिव श्वस्त्रूपाद-
नेन पालकत्वात् जननौव यस्य। कप् ।) गच्छ-
सम्पद्वन्निहिपालितदेशः। इत्यमरः । १२। १२।
(यथा, महाभारते । २। ५। ७८।
“कृचिद्रात्रै तडागानि पूर्णानि च गच्छन्ति च ।
भागशो विनिविदानि न विष्णिदेवमालका ॥”)
देवमानकः, पुं, (देवेष्व मानो यस्य। कप् ।
संज्ञायां कन् वा ।) कौसुभमणिः। इति गच्छ-
रत्वावलौ ॥

देवमासः, पुं, (देवाय भूणस्य क्रौड़नाय यो मासः।
चच्च इव सूतेरोजसस्य प्रादुर्भावात् गर्भस्य
क्रौड़नादिलात् तथालम् ।) गर्भस्यादममासः।
सूतपर्यायः। गर्भाद्यमः २। इति चिकाङ्गशेषः ॥
देवानां मासः। स मनुष्यमाने निंग्प्रहर्षांसकः ॥
देवयजिः, पुं, (देवान् यजते इति । यज + “सर्व-
घातुभ्य इन् ।”) उर्णा ४। ११७। इति इन् ।
देवपूजकः। सूनिः। यथा, भृद्धिः । २। ३४।
“अद्वौ हिजान् देवयजीन् निहज्ञाः ॥”

देवयज्ञः, पुं, (देवानां यज्ञः ।) होमः। इति हेम-
चन्द्रः । ३। ४८॥ (यथा, मणुः । ४। ११।
“कृष्यियज्ञं देवयज्ञं भूतयज्ञस्व सर्वदा ॥”)
देवयज्ञा, लौ, (देवानां याज्ञा ।) देवगमवम्।
तत्पर्यायः। देवदोषी २। इति इहावलौ ।
१२८॥ देवोत्सवादि ॥ (यथा, कथाचरित-
सागरे । २५। १२१।
“एकदा देवयाचार्या तत्र मङ्गसमागमे ।
चागादेको महामङ्गः खातिमान् दिविणा-
पथात् ॥”)

देवयानः, लौ, (देवानां यानम् ।) देवप्रिमानम्।
देवरथः। इति गच्छार्थाक्षयतरः ॥ (चिः, देव-
प्रापनौयम् । यथा, कर्मवेदे । ३। १६२। ४।
“यहृविष्वद्युत्प्राप्तो देवयानं
चिर्मातुर्या पर्यन्तं नवन्ति ॥”)

देवप्रापकम्। यथा, तत्त्वे । ७। ७६। २।
“प्र मे पथ्य देवयाना अद्व-
भमङ्गनो वसुभिरिक्तातः ॥”)

देवयाची, लौ, शुक्राचार्यकन्या। साययातिराज-
प्रदीपौ। इति श्रीभागवतम् ॥ (पुरा किल
हृष्यत्पुत्रः कचो देवाकार्यां सङ्गीवन-
विदायै असुरगुरुसुपागमत् । देवानीयं तं
युवानं मनोहरच्चावलोक्य तेन सङ्गता भवितुभि-
येत । कचसु गुरुकन्यामेना चाला परिणमस्या
यद्वैतु २ न स्वीकार । अस्तादेवायै देवानीये
प्राप्तविदांतं “न ते विदा चिर्णहेष्वागमिष्यति”
इति श्राप्तय । कचसु निरपराधोपि श्रापाहतः
कुङ्कुमं “कृष्णियज्ञो न ते कृष्णजातु पाणिं
यद्वैति” इवेना ग्रस्तवान् । अच्यवेष्वास्या
ब्राह्मणकन्याया अपि चत्विंशतीलै इतुः ।

अथ कदाचित् क्रीड़नीना कन्यानां वज्ञ-
वैपरीयं जातम् । देवयाची ख्यायस्वप्त्यह-
योन उषपर्वत्योसुरराजस्य सुतां शर्मिष्ठा
चुक्रोश । शर्मिष्ठा तु तद्वस्त्रमाना तां गच्छ-
मध्ये प्राचिपत् । अथ गच्छति काले यथाति-
भूमयां गतस्त्रातौ जलमन्विष्यन् तच्चैव
कूपसमीपमागत्य देवानीये तत्प्रधर्मास्या द्वाहा
तस्या इत्यिं पाणिं शहीला जस्तापयामास ।
अथ देवानीये कूपात् सुता पिण्डसमीप-
मागत्य सर्वं विज्ञापितवती । अथ शुक्रोद्यो-
दसुरराज्यात् गन्तुस्तदेति उषपर्वत्योसुरराजः;
ख्यायस्वप्त्यहयोनं शुक्रसुराज्यात् परिचारक्लेने
प्रदाय स्वगुरुन्तं देवानीये प्रसा-
दयामास । अथ कदाचित् देवानीये पित्र-
शुभ्या नाहृथं यथातिं पतिलेन ख्यायस्य तेन
सह विजहार । अस्याः पुत्री हीयै यद्वृत्युर्वसु ।
गच्छति काले देवानीये राजा सह वनं गत्वा
चीनपरान् कुमारान् क्रीडतस्त्रच द्वाहा कृपौ-
रसात् शर्मिष्ठायै जातीच्च तात् विज्ञाय क्रौध-
परवशा पिण्डसमीपं प्रस्थितवती । शुक्रसुरुद्यो-
त्यरमवमानितां विद्यत्य राजानं जस्ता योजया-
मास । एतद्विशेषविवरणवस्तुतिसु महा-
भारते । १। ७३-८४ । अथादेषु ज्ञातव्य ॥ १॥)
देवयुः, चिः, (देव याति उपास्त्वेन प्राप्नोतीति ।
या + “व्यग्रादयस्या” उर्णा १। ४८ इति इः ।)
धार्मिकः। (यथा, कर्मवेदे । १। १५४। ५ ।
“तद्वस्य प्रियमभिपादो अस्यान् नरो यज्ञ देव-
यो मदत्ति ॥”
“देवयो देवं द्वौतेनखमावं विष्णुमालम्
इच्छनो यज्ञानादिभिः प्राप्तुभिरुत्प्राप्तो नरः ।”
इति तद्वस्याये सायनः ॥) लोकायाचिकः। इति
मेदिनी । ये, ८॥ देवे, पुं । इति गच्छरत्वावलौ ॥
देवयोः, पुं, लौ, देव शव योनिनिरामभूतो यस्य
सः। तद्वयस्या, विद्याधराः १ व्यस्त्रेसः २ यज्ञाः ३ राज्याः ४ गन्वर्वाः ५ किंविराः ६ गुह्याकाः ८ चिङ्गाः ८ भूतगणः १०। इत्य-
मरः । १। १। ११॥ (देवानां योनिः । देव-
स्यानम्। यथा, महाभारते । ३। ११४। २८।
“अन्यथा हि कुरुषेष्ठ ! देवयोनिरपीपतिः ।
कृष्णायापि कौन्तेय ! न प्रदयो महोदधिः ॥”)
देवरः, पुं, (दीप्यव्यनेति । दिव्य क्रीडायाम् +
“व्यनिष्ठमिभीति ।” उर्णा ३। १३२। इति
च्छरः ।) प्रयुः व्यनिष्ठमाता । देव्योर इति
भासा । (“देवरः कस्मात् द्वितीयो वर उच्यते ।”
इति निरक्षी । ३। १५॥) तत्पर्यायः । देव
२। इत्यमरः । २। ६। ३२॥ देवः ३ देवाः ४ देव-
सानः ५। इति चटाधरः ॥ तुरागामः ६ देवलौ ७। इति गच्छरत्वावलौ ॥ (यथा,
मणुः । ६। ५८।
“देवराहा विष्णुद्वाहा च्छिया सम्बुद्युक्तात्या ।
प्रजेष्वितादिवन्तया यन्नानस्य परिच्यते ॥”)
पुत्रुच्छिष्ठो भाता तु च्यमुरः । इति भरतः ॥